

LASZT (15) *sb m*

a *jasne*.

sg *N* łaszt (1). ◇ *G* łasztu (1). ◇ *A* łaszt (2). ◇ *I* łaszt(e)m (1). ◇ *L* łasztu (2). ◇ *pl N* łasztu (2).
◇ *G* łaszt(o)w (3). ◇ *A* łasztu (3).

Sł stp, Cn notuje, Linde XVII – XVIII w.

Miara produktów sypkich, głównie zboża, zawierająca 3840 l; achane Cn (14) : RejZwierc 111; A ten przedawcą ktorego dnia co przeda/ zaráz ma dąć sobie w Regełtr nápińać: á škoro łázt wyprzeda/ pieniądze oddać Vrzędnikowi: á karb miałto qwitu z Vrzędnikiem mieć/ iáko mu zá wiele łáztow pieniądze odda. GostGosp 46, 46, 156; Twoi czyn że wiec przymorscy dłużą Prufzanie/ W pławne łzpichrze wglądaiąc: drogo łázt Pánie RybGęśli D2v; Tu Ceres nową ofádziła wołą/ Opuściwfy tám Sycyliyską rolą. Tu żytá rodzi niezliczone łáztu KlonFlis Cv, E4v.

W połączeniu z liczebnikiem (5): ZapMaz II Ł 1/104v, 105v; ZapWar 1524 nr 2316; GostGosp 46; Płyn rowno z wodą/ nie zaráz do máłztow Z tyśiącem łáztow. KlonFlis E.

W przén (1) : Ale więcey ná łufzy/ Iázow nádzyááno. Z owych wždy wodnych rybki/ czáfem wybieráią/ Lecż s tych łuchych łzelági/ bárzo wytrząfáią. Ná onych dziwnych mytach/ co ich nie bywáło/ Ze nam trzeciego łáztu/ nie wiele zoftáło. RejZwierc 112.

a. *I sg w funkcji przysłówka: »łasztem« = bardzo wyraźnie, dokładnie (1) : W ktorých [mszałach, gradalách, antyfonarzach, ortulusach i innych księgach] ieft łázttem/ iáko łię y o co do kogo z vmárłych wćiekáć/ y co o ktorých wymyflách trzymáć y w iákíey ie śwíętołliwości chowáć. CzechEp 81.*

LW